

TMDA 26

Obsah tohoto čísla:

	strana:
Úvodník	1
Příběhy	2
Divoký nápad	10
Básničky	13
Luštění	14
Holandská stránka	29
Tip na výlet	30
Komiksy	31

Redakce časopisu:

Alexej Artamonov (Alex), Kristina Barth (Kristi), Karolína Bertlová (Carol), Hana Bertlová (Hani), Alžběta Čejková (Bety), Magdalena Dufková (Magda), Benjamin Heřt (Ben), Tobiáš Heřt (Tobi), Marek Hlaváček (Mára), Filip Hradský (Filip), Konstantinos Charalambidis (Kostá), Matěj Jendrol (Maty), Rozárie Kaderová (Rózi), Nela Koňářiková (Nela), Anna Kořínková (Ani), Tomáš Kovář (Tom), Milena Macková (Mili), Ondřej Moravec (Ondra), Julie Narovcová (Julča), Jitka Outratová (Jíťa), Stela Peterová (Stelka), Ela Posoldová (Ela), Johana Posoldová (Johy), Alvy Procházka (Alvy), František Rokos (Fr), Viola Schmoranz (Vivi), Martin Skála (Martin), Amálie Spěvákova (Ami), Anna Spěvákova (Áňa), Marta Šimek (Marta), Johana Viková (Jóža)

Obálku nakreslila Diana Bebčáková

Komiks na zadní straně vytvořily Ela, Kristi, Klárka, Táňa 5.A

Úvodník

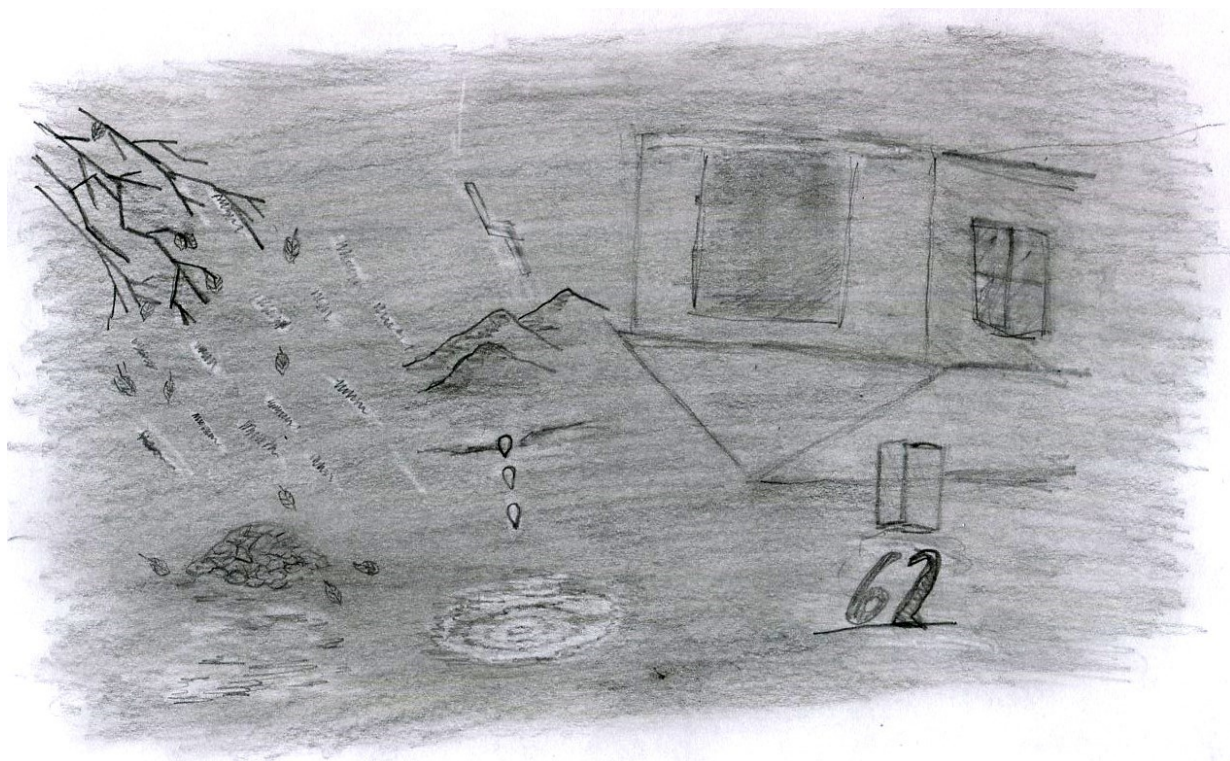
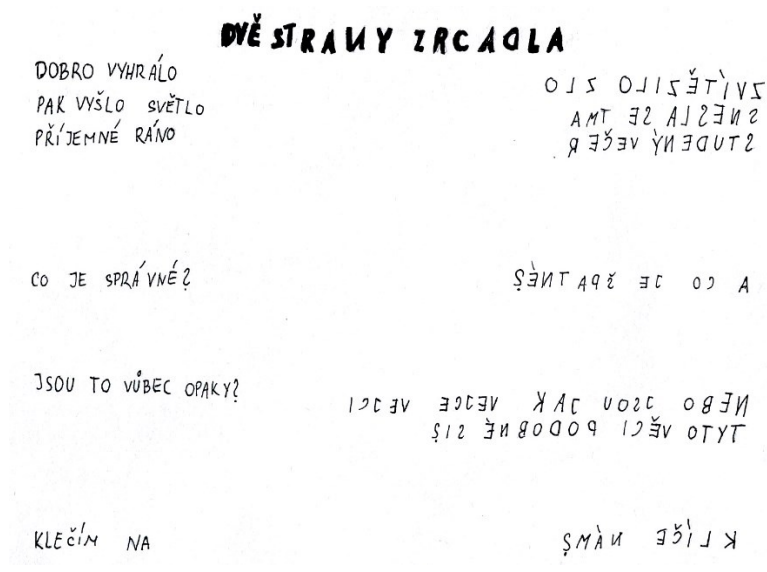
Drazí čtenáři,

vydáváme 26. číslo časopisu Tonda.

V tomto časopise vás čeká spousta zábavy, třeba spojovačky, křížovky, příběhy i osmisměrky a čtyřsměrky. Nebudou tu chybět krásné obrázky.

Za celou radu časopisu doufáme, že se vám časopis bude líbit.

Magda

Alex a Carol

Lesní příšera III

V minulých dílech jste se dočetli, že se Elen ztratila v lese a potkala milou příšeru Artura. Když se vracela domů, přepadli ji Arturovi bratři, kteří byli zlí. Poté co se Elen zvládla dostat z lesa, řekla kamarádce Alex a vychovatelce Magdě, co se jí v lese stalo. Magda zavolala policii a ta šla les prozkoumat.

Dvě velké příšery stály asi jen metr a půl od policistů.

„C-c-co budeme dělat?“ koktal jeden z policistů. Druhý rychle odpověděl: „Utíkat!“ Běželi skoro stejně rychle. Náhle ale jeden policista zakopl a příšery byly hodně blízko. Jelikož ho bolela noha, tak příšery byly rychlejší. Policisté už neměli síly. Příšery je proto dohonily a odvěkly do svojí chatrče.

Mezitím v dětském domově: „Seš v pohodě, Elen?“ ptala se Alex. „Ne! Umíš si představit, že by tě málem zabily dvě odporné příšery!“ zeptala se Elen. „Neumím, ale bylo to děsivé,“ odpověděla Alex. „Proč mi to vlastně dělaly? Co jsem jim udělala a co jim udělal Artur? Možná je jen baví škodit...“

„Proč jste tady?“ ptala se jedna příšera. „Abychom vás zatkli,“ řekl odvážnější z policistů. „Vy jste tady kvůli té malé holce?“ Všichni se na sebe podezíravě podívali. „Ano!“ Policisté jim sdělili, co všechno vědí a proč je musí zatknout.

„Ona si to celé špatně vyložila! Myslely jsme si, že ji poslal náš bratr Artur! Nenávidí nás! Chce, abychom byly za ty zlé!“ stěžovaly si příšery. „CO?!“ vykřikli oba policisti najednou, „nám to tedy řekli jinak. Mohly byste nám to vysvětlit?“

„No dobrá, tak tedy... Artur nám už odmala záviděl. Náš otec ho totiž neměl rád, už ani nevím proč. Když Artur dospěl, přísahal si, že se nás zbaví a ovládne celý svět. Jednou se v tomto lese ztratil malý kluk a on si z něj udělal něco jako zbraň proti nám. Ten kluk nám pořád škodí. Třeba pověsí na strom kyblík s vodou, když jdeme, a vylije ho na nás. Nebo uváže na dva stromy provaz a my o něj zakopneme. Myslely jsme si, že nám má škodit i ta holka. Artur ji asi poslal, aby lidem pověděla, jak jsme zlé.“ „A máte nějaké důkazy?“ zeptal se ten vyšší z policistů. „Uvidíte sami, zase přijde ten kluk,“ odpověděl jeden z bratrů.

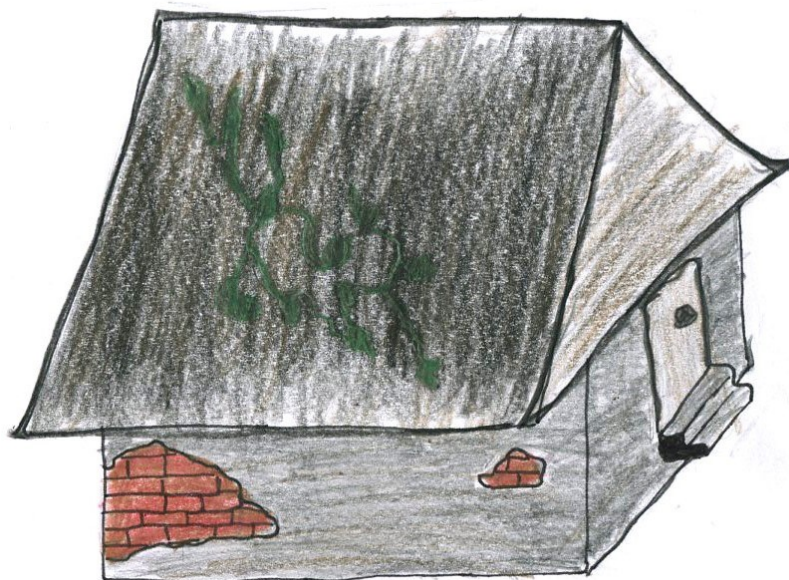
Příšery vymyslely plán, jak kluka chytit a dokázat policistům, že jsou nevinné. Čekali dlouho. Asi v půl osmé večer uslyšeli venku nějaký zvuk. Všichni byli připraveni na místech, kde měli být. Jedna příšera vyběhla ven a honila malého kluka kolem domu. Kluk se jí snažil utéct, ale tam už byla druhá příšera a chytila ho. Odnesly ho do své chalupy.

„No, a proč jste si to s ním nevyřídily už předtím, než jsme tu byli my?“ zeptal se policista s přezdívkou Bořek. „My jsme se ho snažily uvěznit už předtím, ale on nám pokaždé utekl“ odpověděly obě naráz. Když se policisté zeptali chlapce, jestli je to pravda, co tvrdily příšery, tak chlapec hned odpověděl, že je. Ještě večer se vydali k dětskému domovu, aby jim chlapec neutekl. Došli tam kolem jedenácté v noci.

Policisté vše začali vysvětlovat ospalým kolegům a ředitelce dětského domova Magdě. Kolegové nemohli uvěřit, že vidí dvě příšery. Magda přemýšlela, jestli je Elen schopna uvěřit příběhu, který vyprávějí příšery. „Max je ale tady a tvrdí to samé, co ty příšery!“ myslela si. Nemusela se tou myšlenkou trápit dlouho, protože to rámusení vzbudilo Elen i Alex. Obě stály před místností, kde byla policie, příšery, Max a ona. Holčičky zaťukaly na dveře. „Dále,“ řekla Magda, protože jí instinkt napovídal, že tam jsou právě ony. Elen vtrhla do dveří a začala ječet. „Nekřič, všechno je jinak, než si myslíte,“ vyhrkla ze sebe Magda a začala vyprávět, co se stalo policistům. Elen začala plakat a nemohla uvěřit tomu, co slyší. „Co uděláme?“ přehlušil Elenin pláč nejstarší z policistů. „No, jelikož už vím, co se přesně stalo,“ řekl Bořek, „tak bych navrhoval zatknout Artura. Co vy na to?“ „Ano, ano, nám se stýskat nebude,“ odpověděly příšery.

Policisté se druhý den vydali do lesa, aby Artura zatkli. Když se vrátili, tak obě příšery vykulily oči. „Jak jste ho chytili?“ „No, mistři jsou mistři,“ řekl pyšně Bořek a začal se smát. Elen vyběhla na zahradu a vykřikla „Arture, jak jsi mohl?!“ „Nevěděl jsem, že se pravda ukáže najevo,“ odpověděl naštvaně Artur. „Vy dva!“ vykřikla ještě Elen, aby zakryla smutek, „chtěla jsem se vám omluvit! Málem vás kvůli mně neprávem zatkli.“ „To mi bychom se ti měly omluvit. Bála ses nás hodně?“ zeptaly se příšery. „Jo!!!!“ „Tak promiň, my jsme myslely...“ „Já, vím!“ přerušila je Elen a objala je. Příšery vypadaly překvapeně, ale objetí jí oplatily.

(No, a tak vidíte, že ne vždy jsou věci, jak se zdají, a špatné rozhodnutí může uškodit nevinným...)

Áňa

ZÁZRAČNÁ HORA POKLADŮ

Začátek stoupání nebyl tak těžký, ale asi po hodině ho začaly bolet nohy. Do toho se začalo stmívat. A aby toho nebylo málo, uslyšel hrom. Okamžitě hledal úkryt na spaní. V tu chvíli si našel úkryt. Ještě včas. Hned, co usnul ve skalním úkrytu, začal obrovský déšť.

PO DVANÁCTI HODINÁCH.....

Kojan se vyspal do růžova. Jediné, co mu zkazilo den, byl ohromný déšť, který neustával. V dešti, kousek od něj, ne moc radostně hopsala opička. Kojan se jí zeptal, jestli se s ním nechce schovat (u nich ve vesnici se normálně bavili i se slony). Opička si vlezla k němu do náruče a poděkovala mu. Kojan dal opičce najíst, napít. Věděl, že musí pokračovat dál. Kojan na chvíli vyběhl z úkrytu, aby našel něco k jídlu. Když opustil opičku, myslel, že jako každé zvíře zbaběle uteče. Kojana překvapilo, že opička neutekla. Opička se v tu chvíli stala jeho nejvěrnější pomocnicí.

Kojan se vrátil s potravou na několik dní. Období dešťů je dlouhé, ale je to nejurodnější část roku. Vzal si batoh a strčil do něj opičku. Čouhala jí jen hlava. Po chvilce přestalo pršet a vydali se na cestu. Byl upřímně rád, že má opičího pomocníka. Šli daleko a oba začali mít hlad. Sundal si batoh a začal hledat jídlo. Našel trs banánů a pro sebe vyndal mango.

Najednou se objevila nějaká paní. „Dobrý den,“ pozdravil ze slušnosti Kojan. „Ahoj, já jsem Leila,“ pozdravila neznámá osoba. „Mám ráda, když mi lidé říkají Lea.“ V tu chvíli Lea něco spadlo. Kojan jí to pomohl zvednout a v tu chvíli si uvědomil, co to je. Byl to kartáč na vlasy. Nebyl však stejný jako doma ve vesnici. Byl nádherný, až oči přecházely. Lea ho provedla po své nádherné zahradě. Byly tam krásné kytky, které napůl uvadaly. Kojan je chtěl zalít, ale Lea ho zastavila. „Mé kytky se zalévají samy.“ A skutečně, kytky se po chvíli zalily. Kojan nemohl uvěřit vlastním očím. Kytky po chvíli zase vyrostly, z uvadajících kytek byly zase krásné lilie, růže, a rozkvetly dokonce petrkliče.

Lea zavedla Kojana do útulné chýše, kde mu řekla, ať se posadí. Kojan odporoval, ale nakonec si sednul. Nebyl zvyklý sedat si do bavlněných křesel. Lea mu začala česat vlasy. Kojan se snažil, aby ho přestala česat, protože na to také nebyl zvyklý. Lea mu přinesla ovoce na zlatém podnosu. To byla poslední kapka do poháru. Kojan to nechápal, vše na co byl zvyklý, bylo naopak a všechna práce se dělala sama... Chvilí stál jak dřevěný sloup, dokud mu nedošlo, že ho Lea volá k večeři. Po večeři Kojan usnul jako miminko. Lea ho uložila do hedvábné postele a nechala ho spát.

V tu ránu mu sen vytvořil myšlenku: „**Svět se zbláznil nebo je tohle svět vzhůru nohama??**“

Když se ráno probudil, zjistil, že leží na cestě a může pokračovat dále ve zdolávání hory.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ.....

Bety

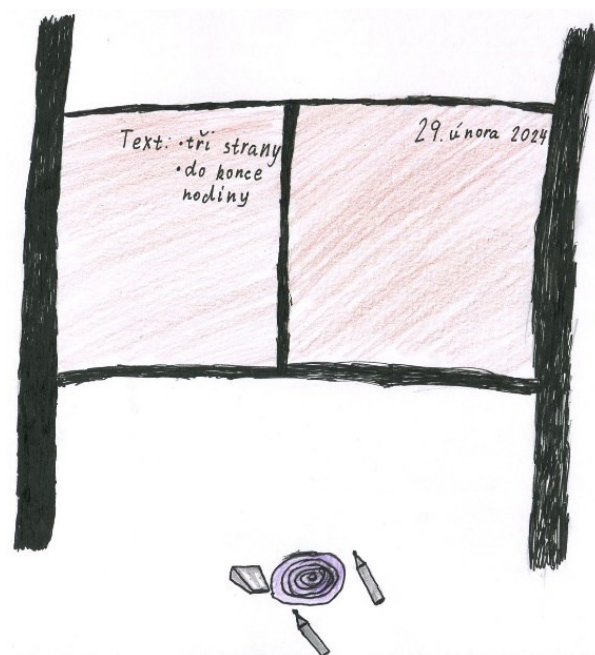
Svět vzhůru nohama

Zrovna sedím v lavici. Píšeme test z češtiny a moc mi to nejde. „Děti, odevzdejte ten test!“ „Nééé, to není dobrý, to není dobrý,“ říkám svému kamarádovi. Ale on to není ledajaký test, on to je test, že máme napsat text na tři strany a za jednu hodinu! A paní učitelka nám to bude známkovat a je to důležité, protože mi z češtiny vychází čtyřka. Nakonec jsem to odevzdal s krátkým příběhem o chlapci, který skončil ve světě, co byl celý vzhůru nohama.

A pak mě to vtáhlo do skuliny u tabule. Najednou mi bylo nějak divně. Uvědomil jsem si, že jsem ve světě, který je vzhůru nohama, jako jsem to psal v tom příběhu. Zkoušel jsem chodit a šlo to, a když jsem chodil, tak mi nebylo vůbec špatně.

„Hej, Jirko!“ říká mi kamarád. „Čau, Honzo, tebe to taky vcuclo?“ „Jo, ale nečekal jsem, že to bude vzhůru nohama.“ „Ale počkej, já psal o klukovi, co byl ve světě, který byl taky vzhůru nohama. Možná že...“ nedomluvil jsem. „Tak super, jenom proto, že jsi napsal příběh, co byl o klukovi vzhůru nohama, jsme uvízli tady v tom světě, kde mi bude špatně, když se jenom zastavím?“ zeptal se podrážděně Honza. „Uvědomuješ si, do jakýho průšvihů jsi nás dostal?“ pokračoval. „Jo, ježiš, nevyčítej mi to!“ bráním se. „To ti teda budu vyčítat, ale jak se máme dostat zase do normálního světa?“ „To kdybych věděl,“ přemýšlím. „A co teda máme dělat, bože?“ ptá se Honza. „No, asi... já fakt nevím, co když už nikdy neuvidím svou rodinu?!“ zoufale přemýšlím. „No, to bys měl litovat i mě, ne? Vždyť ty jsi mě do toho zapletl!“ Honza je už hodně naštvaný. „Mně to nepřipomíněj. Tak jak se odtud dostaneme?“ ptám se ho „No, taky nad tím přemýšlím.“

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ!!!

Přízrak nejlepším přítelem

Znám rybáře v Indii, který dnes jel na lov do pralesa. A protože tam byl celý den, vzal si s sebou pomeranče. Už se začalo stmívat a přímo vedle něj něco spadlo. Rybář byl náhle celý mokrý, a než se nadál, viděl vedle sebe přízrak něčeho velkého s křídly. Vyděšen, celý mokrý a zmrzlý spěchal domů, aby se zahřál horkým čajem a uklidnil se spánkem. Druhý den o tom pořád přemýšlel. Až večer sebral všechnu svou odvalu a rozhodl se, že půjde ke břehu řeky, kde rybařil. Celou cestu se třásl. Stál tam asi půl hodiny, když tu se nedaleko od něj začal hýbat strom s ovocem. Jestli se před tím třásl, tak teď se bál tolik, že to ani nejde popsat. Posvítíl si na ten strom a tam uviděl netopýra s hlavou připomínající tu liščí. Byl to kaloň! Rybář v klidu nasedl na loďku, kde měl vše už připravené, ale v tu chvíli uslyšel ránu, okamžitě vyskočil z loďky a běžel se podívat, co se stalo. Jenomže si nevšiml, že jeho loďka je odvázaná, ale uviděl kaloně padajícího ze stromu, rozběhl se a na poslední chvíli ho chytil. Jenže nezpozoroval jaguára, který na něj chtěl zaútočit, ale uviděl ho kaloň, který chtěl rybáři pomoci, a tak odlákal jaguára do džungle. Rybář si liánou přitáhl loďku a odjel domů, kde uviděl kaloně, a spokojeně šli spát.

Vivi a Mili

Vivi

Zmizení 2

V minulém díle byl detektiv Roman Kamberi povolán, aby vyřešil únos syna prezidenta, Ilira Kose. Roman neváhal a pustil se do případu. Zjistil možného podezřelého: Erika Ibišu, mocichtivého prezidentského kandidáta, který neuspěl.

...Bylo to jen tak tak, ale nakonec si lidé zvolili Ilira. Erik nedokázal přijmout porážku, pořád Ilira urážel a říkal, že se jednoho dne pomstí...

Anebo je všechno jinak?

Roman měl možný důkaz, ale stále ho zcela nepřesvědčil. Potřeboval něco hmatatelného, nebo aspoň viditelného. Hm, VIDITELNÉHO! NO ANO, přeci viditelný záznam z kamer! Na ten se ještě nepodíval, ale jeho kolegové ano. V počítači našel složku záznamů z kamer, kde byla videa ze dne, kdy se Joshua ztratil.

Prozkoumal všechny okamžiky, kde byl Joshua vidět. Příchod do školy, odchod, ale v tom.... Joshua zmizel. Úplně.

Roman tomu nemohl uvěřit, Joshua prostě zmizel ze záznamu. Někdo musel kousek záznamu vystříhnout. „No nic,“ řekl si Roman, „musíme pracovat s tím, co máme.“ Roman ještě chvíli zkoumal záznam a pak se rozhodl, že vyrazí ven. Šel do tří ulic, kde mohl být zločin spáchán. V první ulici B. Smetany nenašel nic až na kysu se sýrem, v ulici O. Babočky jediné stánek s občerstvením, ale v poslední Antonské ulici našel zvláštní list s podivným vzkazem.

Na tom papíře bylo napsáno „Vchqo qyq ĥz ybn awv. Rxv ĥ alžg jchzewf? Azeknvp“ a vedle byl poškozený lístek s odkazem na web: www.knizomobily.cz. Vypadal velmi podivuhodně, a tak ho Roman nechtěl zadávat do prohlížeče. Zaměřil se na šifru. Šama o sobě vypadala těžká, ale Roman věděl, že ji zvládne vyřešit. Už jen kvůli malému Joshuovi.

„Takže, mám druhou indicii? S tím se dá pracovat, ale kdybych tak věděl, jak tu šifru rozluštit,“ říkal si v duchu Roman, když přemýšlel nad papírem s pár písmenky už v pohodlí své kanceláře. Věděl, že ten, kdo šifru vymýšlel, je velmi chytrý. Přeci by neudělal něco tak jednoduchého, co by dokázal rozluštit i detektiv první kategorie. Ale po chvíli přemýšlení už měl dost, a tak se rozhodl si znovu projít záznamy z kamer.

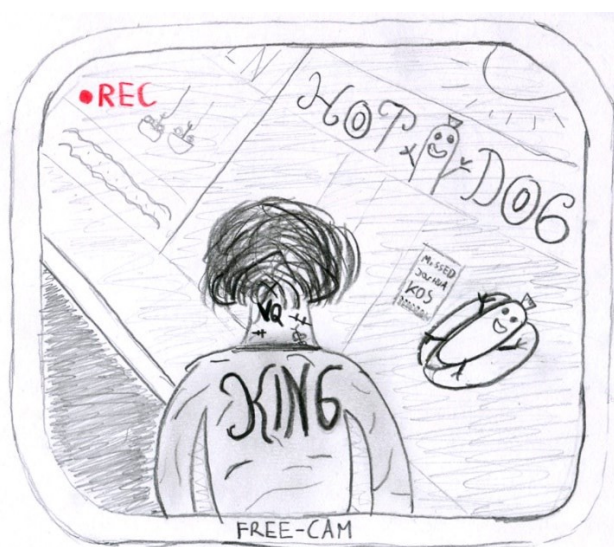
Na kamerách stále zněla ta stejná pohádka. Video, které viděl asi stokrát, se mu zdálo pořád stejné, když v tom si Roman všiml podivného muže. Vycházel z ulice Antonská, měl černou koženou bundu, tmavé vlasy, které vypadaly jako havraní peří. Měl hrůzné jizvy na obličeji, rozhodně ne od kočky. Vypadal na typ člověka, který dřív činí a potom se ptá. Už se chystal si o něm něco zjistit, ale všiml si jedné věci. Muž měl na krku vytetované **VQ**. Romanovi se v koutku úst objevil šibalský úsměv. Nebylo to zas tak těžké. Roman zjistil šifru.

Pokračování příště...

Vyluštit šifru nebylo zas tak těžké. Dokážete to i vy? A co znamená tajemné **VQ**?

Nápověda: Z=A, B=Y.

Tobi, Ben

Ben

Případ světelné poruchy

Detektivka Amélie už nějakou dobu pobývala v hotelu na dovolené. Bydlela v pokoji číslo 3. Jednoho večera Amélii probudily výkřiky volající o pomoc a kroky z chodby. Vyšla proto na chodbu, kde recepční a pan Brown stáli a dívali se do pokoje číslo 5. Na zemi v pokoji leželo tělo pan Racka uprostřed velké louže krve. Nad tělem se skláněl pan Sýček a ukazoval na velký nůž zabodnutý v hrudi pana Racka. „Chtěl jsem jít na záchod, ale omylem jsem vešel sem a našel pana Racka mrtvého.“ Amélie se podívala na své kapesní hodinky. Bylo 2:37. V tu chvíli přiběhl pan Nada. „Co se stalo?“ ptal se. „Někdo zavraždil pana Racka a já vyřeším, kdo to byl,“ prohlásila Amélie. Hned druhý den začalo vyšetřování vraždy. Amélie postupně vyslechla všechny podezřelé.

Podezřelí:

recepční

pan Brown – pokoj č. 1

pan Sýček – pokoj č. 2

pan Nada – pokoj č. 4

Výslech recepční:

(nutno dodat, že recepční se o hotel stará sama)

A: „Popište mi, prosím, vše, co jste dělala včera večer.“

R: „Po večeři jsem sklídila nádobí ze stolů a umyla je. Potom jsem celou kuchyň vytřela. Nakonec jsem zašla do prádelny a zapnula pračku. Pak už jsem šla do svého pokoje a četla si.“

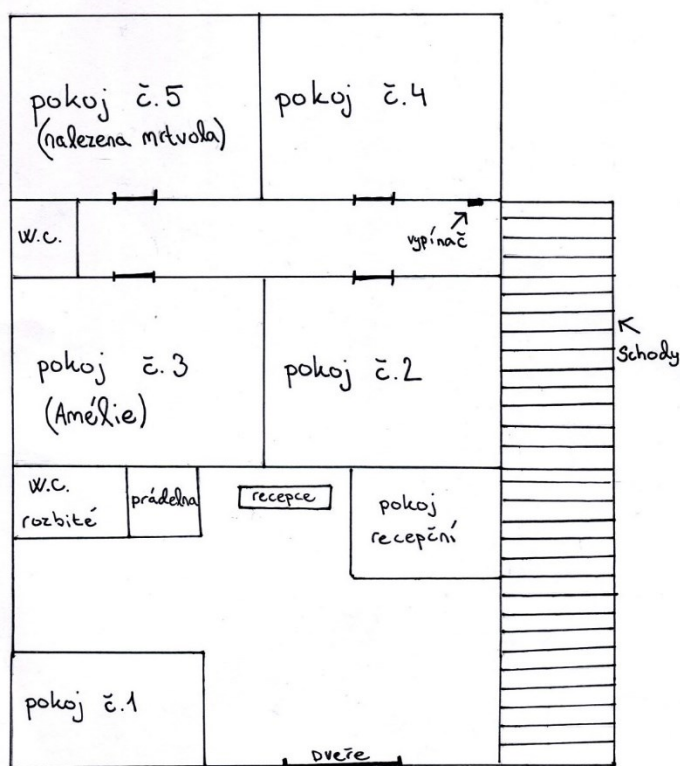
A: „Jak dlouho jste si četla?“

R: „Světlo jsem zhasla kolem půlnoci a skoro hned usnula.“

A: „Dobře a dál?“

R: „No, probudil mě něčí křik, a tak jsem rozsvítila a běžela za křikem. Vycházel z horního patra. U dveří pana Racka už stál pan Brown. Nakoukla jsem dovnitř a uviděla mrtvého pana Racka a nad ním pana Sýčka.“

A: „Děkuji mocrát, mohla byste prosím zavolat pana Sýčka?“

Výslech pana Sýčka (S):

A: „Co jste dělal včera v noci, pane Sýčku?“

S: „Kolem jedenácté jsem šel spát.“

A: „Vzbudil jste se někdy?“

S: „Ano, okolo půl třetí ráno jsem se vzbudil a chtěl jít na záchod. Světlo na chodbě ale nefungovalo, a tak jsem se snažil nahmatat dveře od záchodu. První dveře, které jsem nahmatal, jsem otevřel. Rozsvítil jsem a uviděl pana Racka, jak leží na zemi s nožem v hrudi. Potom přiběhli ostatní, protože jsem začal volat o pomoc.“

A: „Děkuji, řekněte prosím panu Brownovi, aby za mnou přišel.“

Výslech pana Browna (B):

A: „Řekněte mi, co jste dělal před tím, než jste uslyšel volat pana Sýčka.“

B: „Hned po večeři jsem šel k sobě do pokoje a tam si četl až do půl jedenácté a pak usnul. Potom jsem se vzbudil, protože se mi chtělo na záchod.“

A: „V Kolik jste se vzbudil?“

B: „Na mých hodinkách bylo 2:14. Vyšel jsem z pokoje a šel na dolní WC, ale na nich byla cedule „NEPOUŽÍVAT“. Proto jsem šel nahoru a rozsvítil na chodbě. Přešel ji a šel na WC.

A: „Takže jste na chodbě nechal rozsvíceno?“

B: „Ano.“

A: „Dobře, pokračujte.“

B: „Když jsem si umýval ruce, zaslechl jsem výkřiky volající o pomoc, a tak jsem vyběhl na chodbu a zjistil, že pan Racek je mrtev.“

A: „Takhle to úplně stačí, děkuji, a pošlete sem prosím pana Nadu.“

Výslech pana Nady (N):

A: „Co jste dělal včera večer?“

N: „Šel jsem spát velmi brzo, v devět.

A: „Probudilo vás něco?“

N: „Ano, o půlnoci jsem se probudil a nešlo mi usnout, a tak jsem začal psát další kapitolu mé knihy.“

A: „Jste spisovatel?“

N: „Ano, ne moc známý. Po dlouhé době psaní jsem uslyšel někoho křičet o pomoc, a tak jsem odemkl dveře a vyběhl na chodbu kde už všichni stáli.“

A: „Děkuji za pomoc, jen jedna otázka, vy se zamykáte na noc ve svém pokoji?“

N: „Ano, pro jistotu.“

Nápověda: Kdo zavraždil pana Racka, když víš:

1. že to nebyla sebevražda
2. na horním vypínači byly otisky prstů pana Browna

Ještě jednou a pozorně si přečti výslechy všech podezřelých. Uvědom si, jak to vypadalo v místnostech, ve kterých podezřelí byli.

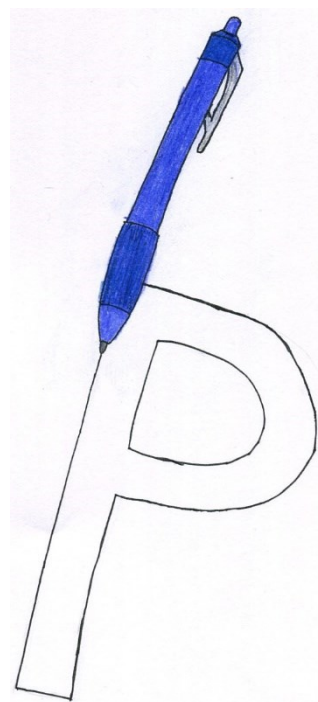
Nela a Johy

Divoký nápad

PAN PAPOUŠEK

Pan Papoušek Pajdal Po Práci Podél Parkoviště, Potom Pod Podchodem, Pak Prošel Podél Pošty, Protože Potřeboval Poprosit Paní Papouškovou, Protože Potřeboval Pomoc. Paní Papoušková Povídá: „Potřebuješ Pomoc? Pomůžu.“ Pan Papoušek Povídá: „Potřebuji Přejít Potok.“ „Potok Přejdeš Pomocí Poličky!“ „Poděkuji Potom, Protože Pospíchám. Potřebuji Potok Přejít Potichu,“ Poděkoval Paní Papouškové. Pak Poodešel Pryč. Přešel Potok, Pak Potkal Pana Pyžama. Pan Pyžamo Právě Pospával. Pan Papoušek Probudil Pana Pyžama. Pan Pyžamo Povídá: „Prosím, Pomůžeš? Potřebuji Propisku.“ Pan Papoušek Podal Panu Pyžamovi Propisku. Pan Pyžamo Poděkoval. Pak Pokračoval Podél Potoka Pod Přístřešek Pohládit Ponyho.

Pak Potřeboval Pořádně Pospávat Pod Postelí.

Rózi

Austrálie – země „vzhůru nohama“

Austrálii se říká „země protinožců“, protože je na druhé straně zeměkoule od Česka.

Austrálie je stát v Oceánii. Hlavní město je Canberra. Největší město je Sydney. Austrálie je skoro stejně velká jako Evropa. Tato země byla kolonizována Británií. Australští vojáci bojovali za první světové války v Egyptě. Za druhé světové války se proslavili v bitvě u Tobruku.

Unikátní horou v Austrálii je hora Uluru, protože není do špičky, ale je plochá a má oranžovou barvu.

Austrálie je domovem mnoha zvířat, například pavouků. V Austrálii mají také klokany. Klokani můžou skákat 12 metrů do dálky a 3 metry do výšky. V listopadu 1932 byla vyhlášena válka s emu, protože se přemnožili a jedli obilí. Trvala měsíc a 8 dní. Australané zastřelili 986 ptáků emu. Koala je dalším živočichem v Austrálii. Koala je ohroženým živočichem. K Austrálii patří také ostrov Tasmánie. Má docela známé zvířecí obyvatele. Tasmánský čert má ostré zuby k útoku, a když se chce ubránit, tak vydává hrozné zvuky, aby zaplašil útočníka.

Austrálie je země plná zajímavostí.

Alvy

Alvy a Fr

POKLAD HENRYHO JACKA

V dávných, velmi dávných dobách žil Henry Jack, byl to strašný a krutý pirát. A jednou zakopal velmi vzácný poklad...

„To je pěkná blbost,“ řekl Horák. „Někomu se to třeba líbí,“ odbyl ho Jindra. „Asi jo, ale jenom pitomečkům.“ „To si říkej někomu, koho to zajímá,“ přidal se do rozhovoru Tom. „Ty se do toho nepleť!“ řekl Horák. „No jasně, Horáčku, všichni tě musí poslouchat,“ odsekl Tom. „Kluci pře...“ CRRRRRRRR! „Rychle!“ Začala hodina.

Když byl večer, Jindra si četl svou knihu o pokladu Henryho Jacka. Ale zjistil, že stránka, kde měla být popsána přesná poloha pokladu, byla vytrhnutá. „Jak to?“ pomyslel si, otočil další stranu a tam bylo napsané **POKLAD EXISTUJE**. Listoval dál a našel na předposlední straně založenou mapu. Nahoře stálo velkým a výrazným písmem

POKLAD JE UKRYTÝ NA OKRAJI PLZNĚ

„Jo!“ zvolal, „tam pojedeme se třídou“.

O dva měsíce později. „Hezky se tam měj, Jiříku, a čisti si zuby!“ „Mami, přestaň, jedem tam jen na dva týdny.“ Pak Jindra nastoupil do autobusu a odjel na školu v přírodě, čemuž Jindřich nikdy nerozuměl, protože skoro nikdy nebyla v přírodě, ale někde ve městě nebo na kraji města, a to rozhodně není v přírodě.

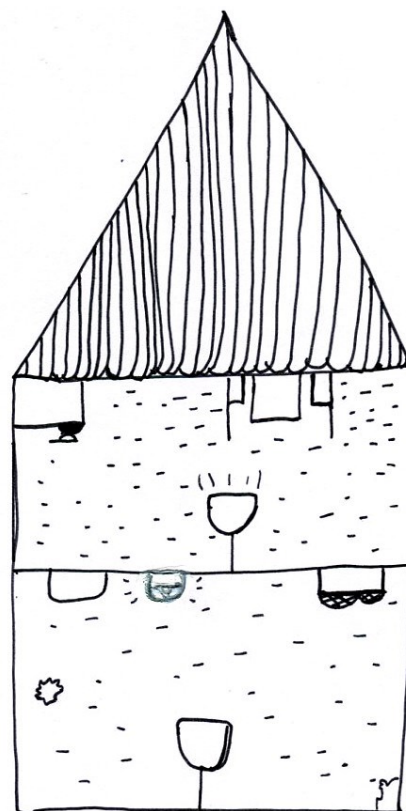
Cesta byla dlouhá a za tu dobu si Jindra stihl přečíst část své nové knihy, kterou dostal k narozeninám od babičky. Když dojeli a vystoupili, Jindra uviděl veliký apartmán s bazénem a saunou. „Tam budeme bydlet?“ zeptala se Ema (to byla Jindrova spolužačka). „Ne, my budeme bydlet v tamtom hotelu,“ řekla paní učitelka a ukázala na panelák vedle, který měl opadanou omítku a rozbitá okna.

Byla už noc, Jindra se vyplížil z postele a vzal si svůj batoh, ve kterém měl knížku o Henrym Jackovi. „A teď se jenom musím dostat nepozorovaně pryč z hotelu,“ řekl si a opatrně se vykradl z pokoje. Když už byl před dveřmi, tak na něj někdo zezadu zaklepal. Byl to Tom, jeho nejlepší kamarád.

„Co tu děláš?“ zeptal se ho. „No...“ nevěděl, co říct Jindra. „Já jdu hledat poklad,“ snažil se vymluvit, i když to vlastně byla pravda. „No, jasně, tak já jdu s tebou,“ řekl ironicky Tom. „Ne, já to myslím vážně“ sdělil mu Jindra a ukázal Tomovi mapu. „Já to přece taky myslel vážně, tak pojd!“ A šli.

Šli docela dlouho, než došli k jednomu domu. Od začátku jim připadal nějak divný, ale na mapě bylo, že poklad je uvnitř. Vešli a konečně zjistili, co jim připadalo no tom domě tak divného. **Dům byl celý vzhůru nohama!** Ze záchodu vytékala voda, takže tam byla všude potopa. Kluci přišli k takové staře vypadající bedně. Otevřeli víko. A do očí jim zasvítilo silné světlo.

„Takže poklad opravdu existuje!“ řekl si ohromeně Jindra. Poklad s námahou odnesli a doma ho ukázali Jindrově mámě. Věnovali ho do muzea.

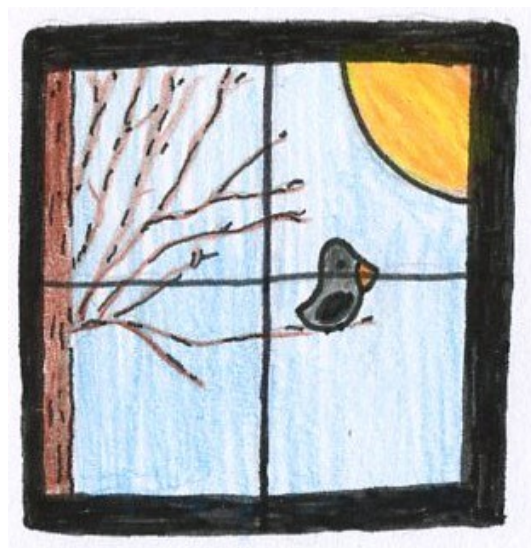

Filip

Ani

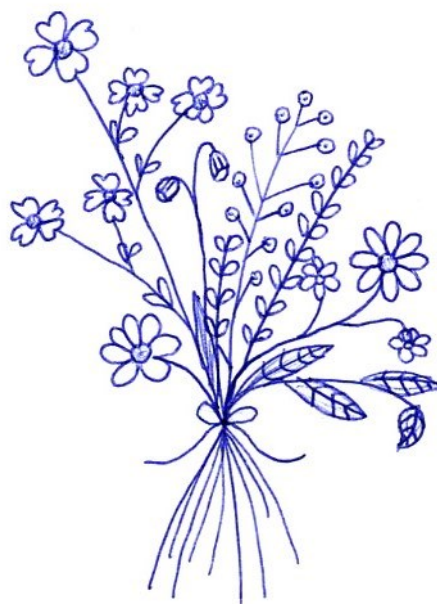
Jen si to představte,
 kdyby takhle jednou zrána,
 místo kohouta ozvala se vrána.
 Z okna byste vykoukli a zaslechli štěkot psa,
 to by totiž kočku prosil, aby už ho nechala.
 Náhle všimnete si: proč je takováhle tma?
 Kde je slunce? Vždyť je ráno, jindy na obloze bývá.
 Teď tam však jsou krásné hvězdy se srpečkem měsíce,
 Do té tmy se vám však nechce, a tak vykročíte k postýlce.
 Ta se vám však zdá být tvrdá, ne tak jemná jako dříve,
 tak si lehnete na podlahu, kde usnete do krátké chvíle.

Kristi

Svět naruby

kdyby byl naruby svět
 chlapani by opět dívkám nosili luční květ
 den co den
 by trávili čas jenom spolu
 a nezanedbávali by školu
 to zní jako sen
 svět by byl v míru
 a ne v neopustitelném viru
 viru zla
 místo toho by byla kouzla
 svět bez hádek by se líbil uším
 myslím, že i opuštěným duším

Rozálie 8.B

Nikita 8.B

Pravidla ke hře

Červená znamená: *jedno kolo stojíš.*

Modrá znamená: *jdeš o jedno políčko vpřed.*

Zelená znamená: *házíš ještě jednou.*

Černá znamená: *vrať se na start.*

Když hodíš číslo s větší hodnotou, než je počet políček, který ti zbývá do cíle, vracíš se z cíle zpět o zbývající hodnotu hodů. Např. do cíle ti zbývají 4 políčka, ale hodíš číslo 6, vracíš se tedy z cíle zpět o dvě políčka. Vyhrává ten, kdo se jako první dostane do cíle.

UPOZORNĚNÍ: TATO HRA SE HRAJE DOST DLOUHO

Doufáme, že se vám tato hra bude líbit!

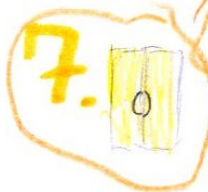
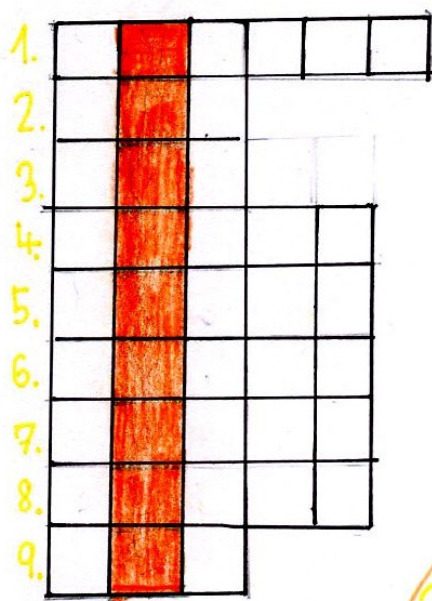
Maty, Filip, Fr, Alvy a Koťa

Ani

Řešení ze strany 8: Vrahem je pan Sýček. Tvrdil, že na chodbě byla tma a že se snažil rozsvítit, ale nešlo to. To vyvracejí 2 fakta. Pan Brown šel ve 2:14 na záchod. V přibližně stejnou dobu rozsvítil v horním patře. Řekl, že na chodbě nechal rozsvíceno, a to potvrzuje fakt, že na vypínači byly nalezeny jeho otisky prstů. Takže když pan Sýček šel na záchod okolo půl třetí, na chodbě muselo být rozsvíceno, mohl proto vidět do jakých dveří vchází. Také řekl, že se pokoušel rozsvítit, ale na vypínači byly otisky prstů pouze pana Browna. Pan Sýček začal volat o pomoc ve 2:37. Měl proto dost času zabít pana Racka a pak předstírat, že ho našel mrtvého.

VYŘEŠ KŘÍŽOVKU

TAJENKA: _____

Magda

Vyřeš.

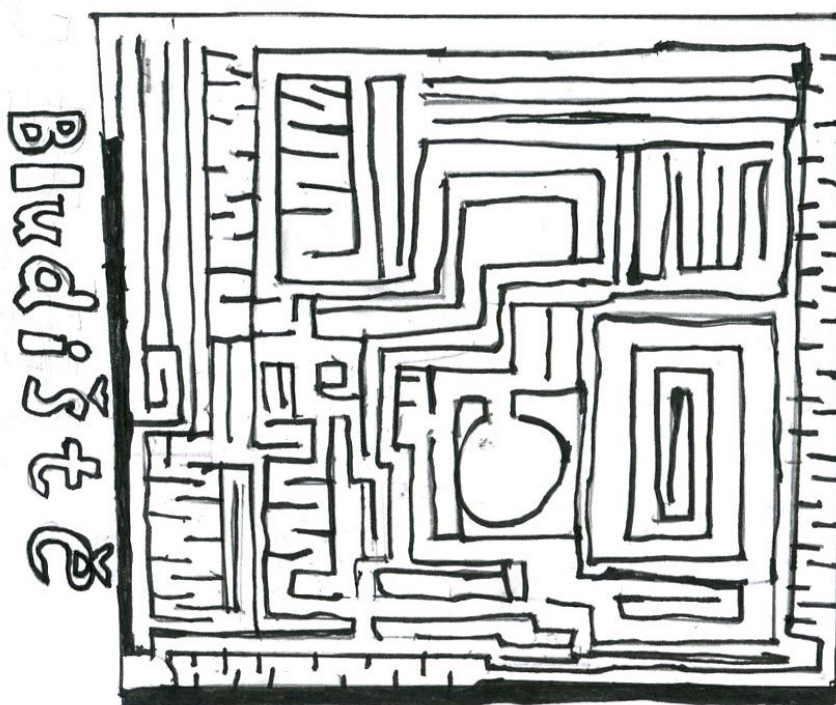

Z každého slova vypiš 2 písmeno a
slož slovo.

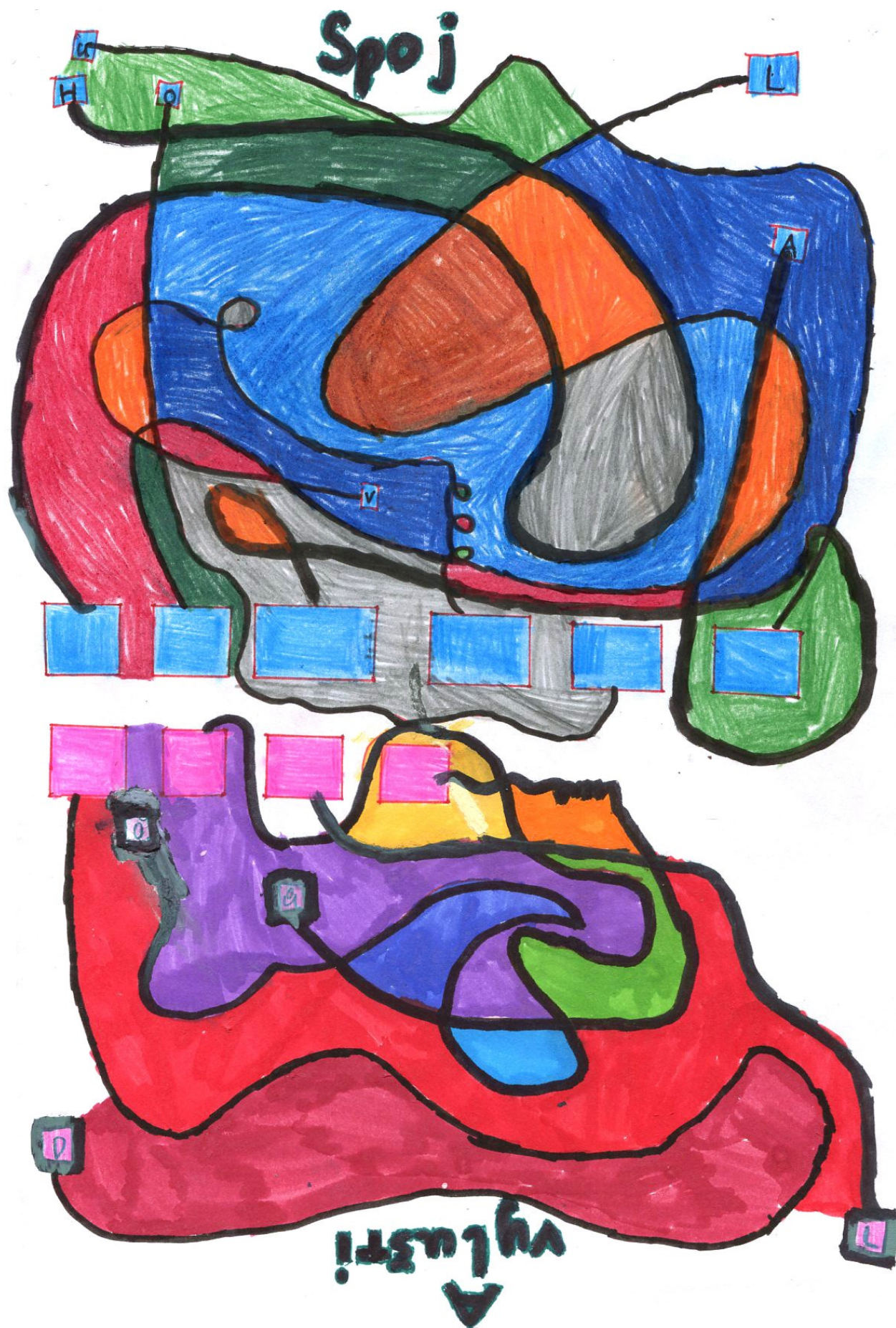
Slova: Město, Ester, Vtáhnout a
Uvěřit

VZHŮRU NOHAMA

Magda

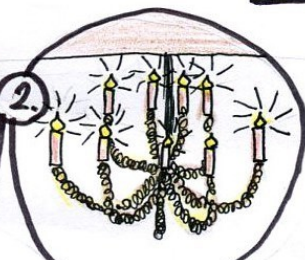
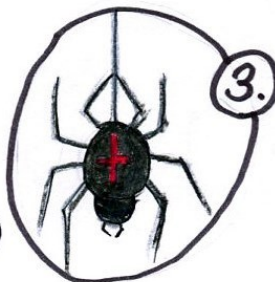
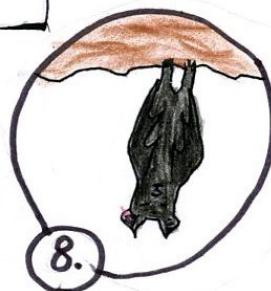
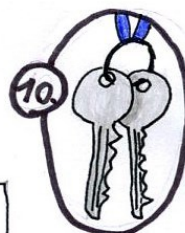
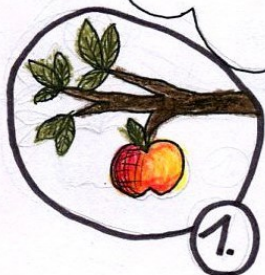
Fr

Vivi

KŘÍŽOVKA

Co mají tyto věci společného?

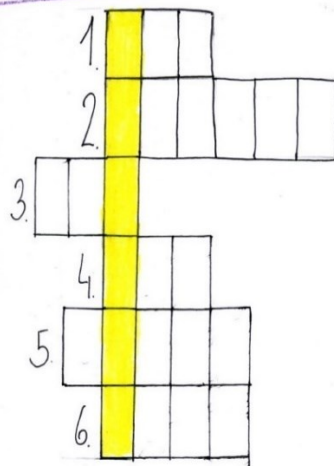

SYNONYMN
KE SLOVU
LAMPY

KŘÍŽOVKA

OSMISMĚRKA

A	M	E	R	I	K	A	U	Š	M
D	P	G	Š	V	S	U	K	V	E
A	O	Y	V	S	L	S	V	Y	N
N	L	P	E	K	O	T	A	C	O
A	S	T	D	O	V	R	J	A	R
K	K	S	S	V	E	Ā	I	R	K
A	O	V	K	E	N	L	N	S	A
S	M	N	O	Z	S	I	A	K	J
I	Ā	O	H	V	K	E	Ě	O	C
E	N	A	M	U	O	Ā	A	T	Z

Kanada
Amerika
Egypt
Polsko
Asie
Omán
Švédsko
Švýcarsko
Austrálie
Ukrajina
Menorea
Irsko
Slovensko

Ani

Maty

OSMISMĚRKA

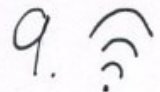
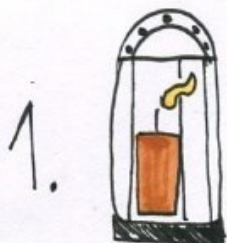
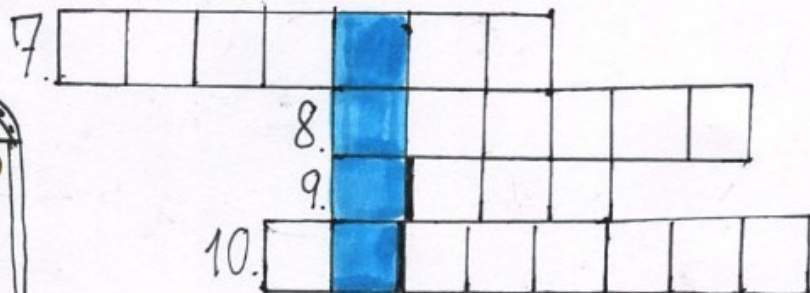
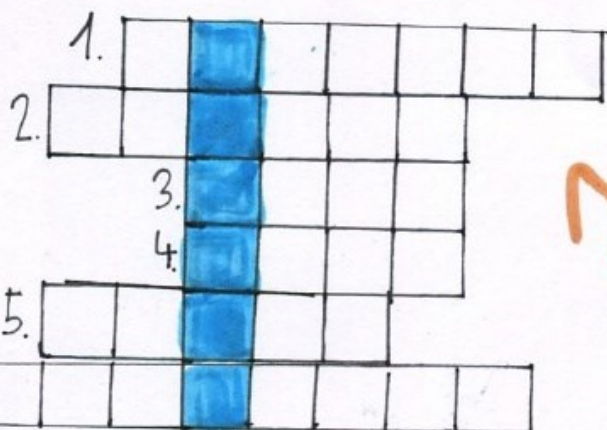
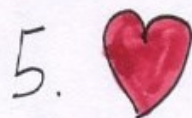
NAJDI 8 ZVÍŘAT

S	A	K	Č	O	K	V
N	K	Ě	S	O	V	A
O	R	T	E	O	V	D
K	O	Z	P	P	L	N
E	K	H	Ů	I	R	A
G	Ý	U	N	C	O	P
H	S	A	M	E	A	FOND 26

TAJENKA: _____

Jíťa

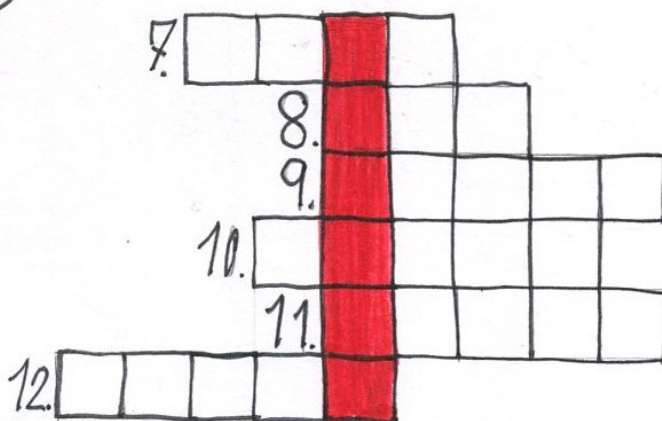
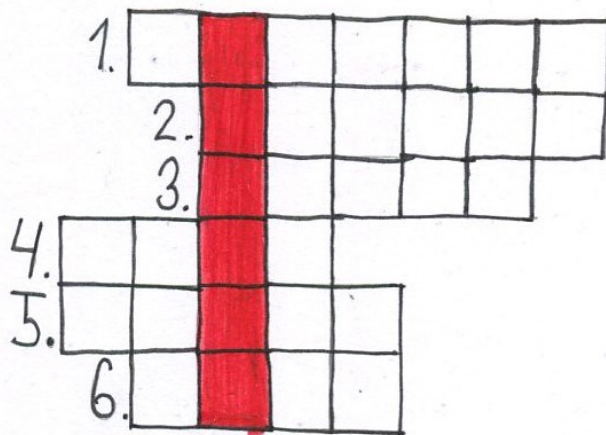
Doplň

Víte jak se anglicky řekne vzhůru nohama?

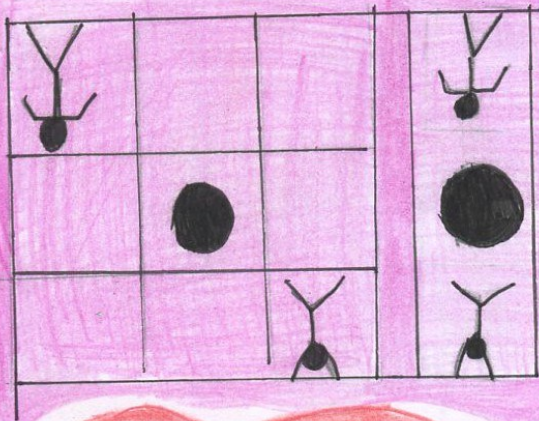
Doplň:

1. 9 10 11 - 13 14...

SUDOKU

LUŠTĚNKA

20 23 5 21 15 1 16 17 1 12

Podle čísel pod rámečky urči kolikrát je to písmeno v abecedě (bez háček a čárek.) Poté ti vyjde tajenka.

MORSEOVA ABECEDA

A	· - = akát
B	- ... = blýskavice
C	- · · = cílovhří
D	- · · = dólava
E	· = erb
F	· · · = filipíny
G	- - · = grónská zem
H	· · · · = hrachovina
CH	- - - - = chléb nám dává
I	· · = ibis
J	· - - = jasmín bílý
K	- · - = krákorá
L	· - · · = lupineček
M	- - = máva
N	- · = nástup
O	- - - = o nás Pán
P	· - - · = papírníci
Q	- - · - = quillí orkán
R	· · · = rarášek
S	· · · = sekura, sobota, sakura
T	- = Trám
U	· · - = učení
V	· · · - = vyučení
W	· - - - = vagon klád
X	- · · - = Xénokratez
Y	- - - · = Y se ztrácí
Z	- - - · = známá žena

Vylušti morseovu abecedu s pomocí abecedy uvedené výše. ~~Tajenka~~ napiš na řádky.

· - - - | · · · | · | - - | · · · | - - - · | · · · | · · - | · - · | · - - |
 - · | - - - | · · · | · - | - - | · -

Tajenka

OSMISMĚRKA

VŠECHNO JE TADY -----

VEVERKA
TYGR
LEV
KRAVIČKA
KOZA
KOČKA
AXOLOTL
VOŠA
VLK
PANDA
PAPOUŠEK
KOLIE
SOVA

K	O	Z	A	D	N	A	P
R	O	O	B	K	L	V	A
A	S	Č	R	Á	E	O	P
V	O	C	K	V	V	S	O
I	V	E	E	A	N	A	U
Č	A	R	G	Y	T	Ě	Š
K	K		K	O	L	I	E
A	X	O	L	O	T	L	K

Jóža

**Zkuste nakreslit
jedním tahem**

Ze tří obrázků jde
nakreslit 1/3

ŠIFRA

VYLUŠTI PŘESMÝČKOVANÁ SLOVA A NAPIŠ JE
NA ŘÁDEK.

OÚPTNER: _____

CHNĚDOLO: _____

LOŘÍKBIK: _____

Magda

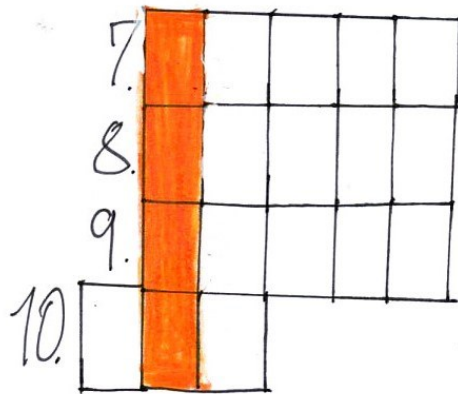
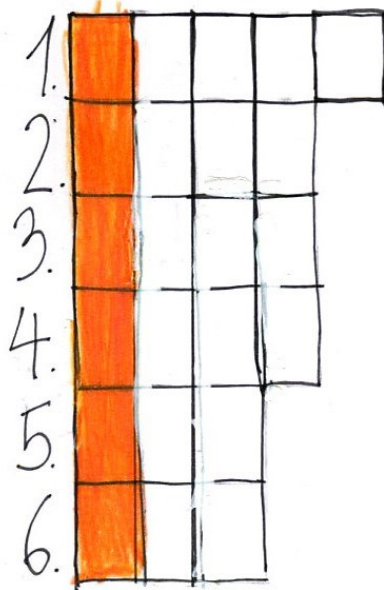
Ami

OMALOVÁNKA

PODLE ČÍSEL

- 1 = ●
- 2 = ●
- 3 = ●
- 4 = ●
- 5 = ●
- 6 = ●
- 7 = ●

Ela

VYLUŠŤ ŠIFRY A NAJDEŠ VĚTU!

2.

+	ABC	DEF	GHCH
	IJK	LMN	OPQ
+	RST	UVW	XYZ

↓

4.

||-.-|-.-|-.-|-.-|-.-||

1. šifra

2. šifra

3. šifra

4. šifra

1. HLAVNÍ MĚSTO ČR. ?

2. BARVA NEBE. ?

3. ŘEZÁ SE TÍM DŘEVO. ?

4. PŮVITA ŠELMA ŽIJÍCÍ V LESE. ?

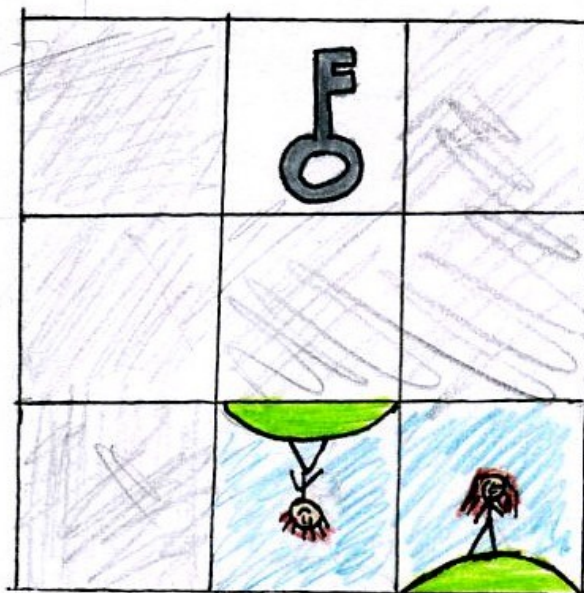
5. ROSTE TO NA JEHLIČNATÝCH STROMECH. ?

V	M	K	L
CH	Z	Š	D
Z	H	Ů	T
B	K	U	R

NAPOVEDA

A	H	N	U
B	CH	O	V
C	I	P	W
D	J	Q	X
E	K	R	Y
F	L	S	Z
G	M	T	

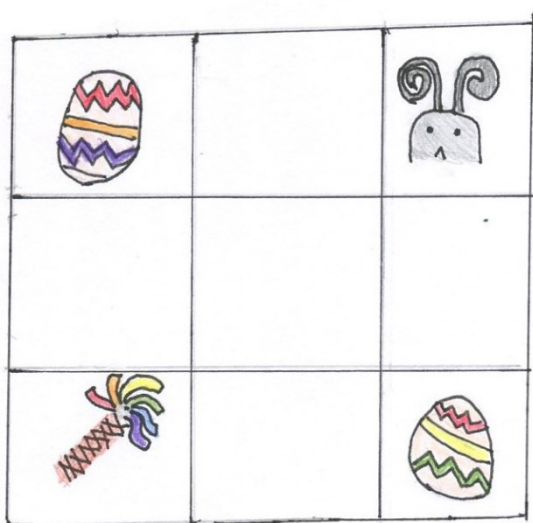
SUDOKU

Józsa

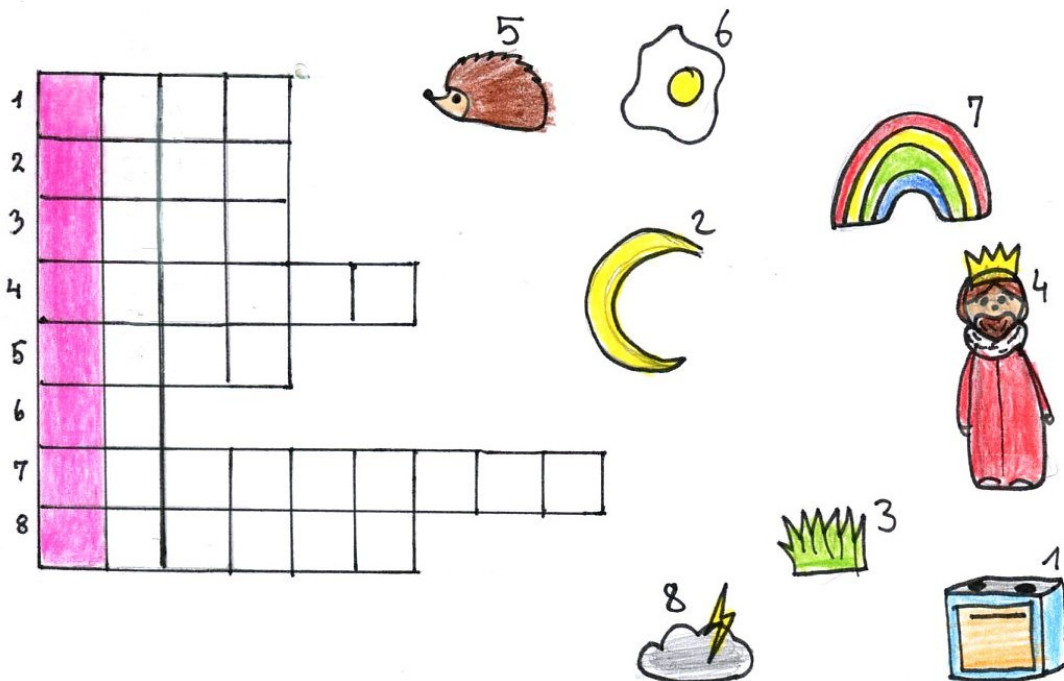
				2	
4		6			3
6	3	1	2		
					1
2					4
3	1	5	4	6	

Ami

Marta

HOLANDSKÁ STRÁNKA

OVEN-TROUBA	KONING-KRAĀL
MAAN-MĚSÍC	GRAS-TRAVA
EGEL-JEŽEK	DONDER-HROM
EI-VEJCE	REGENBOOG-DUHA

Ela a Kristi

TIP NA VÝLET

ZAHRADNÍ ŽELEZNICE V CHLUMCI NAD CIDLINOU

V Chlumci nad Cidlinou můžete navštívit model tratě MALÁ ALBULA ve Švýcarsku. Jezdí tam 2 soupravy ALLEGRY 3, lokomotivy 991.

Švýcarská železnice MALÁ ALBULA je zapsána na seznamu kulturního dědictví UNESCO.

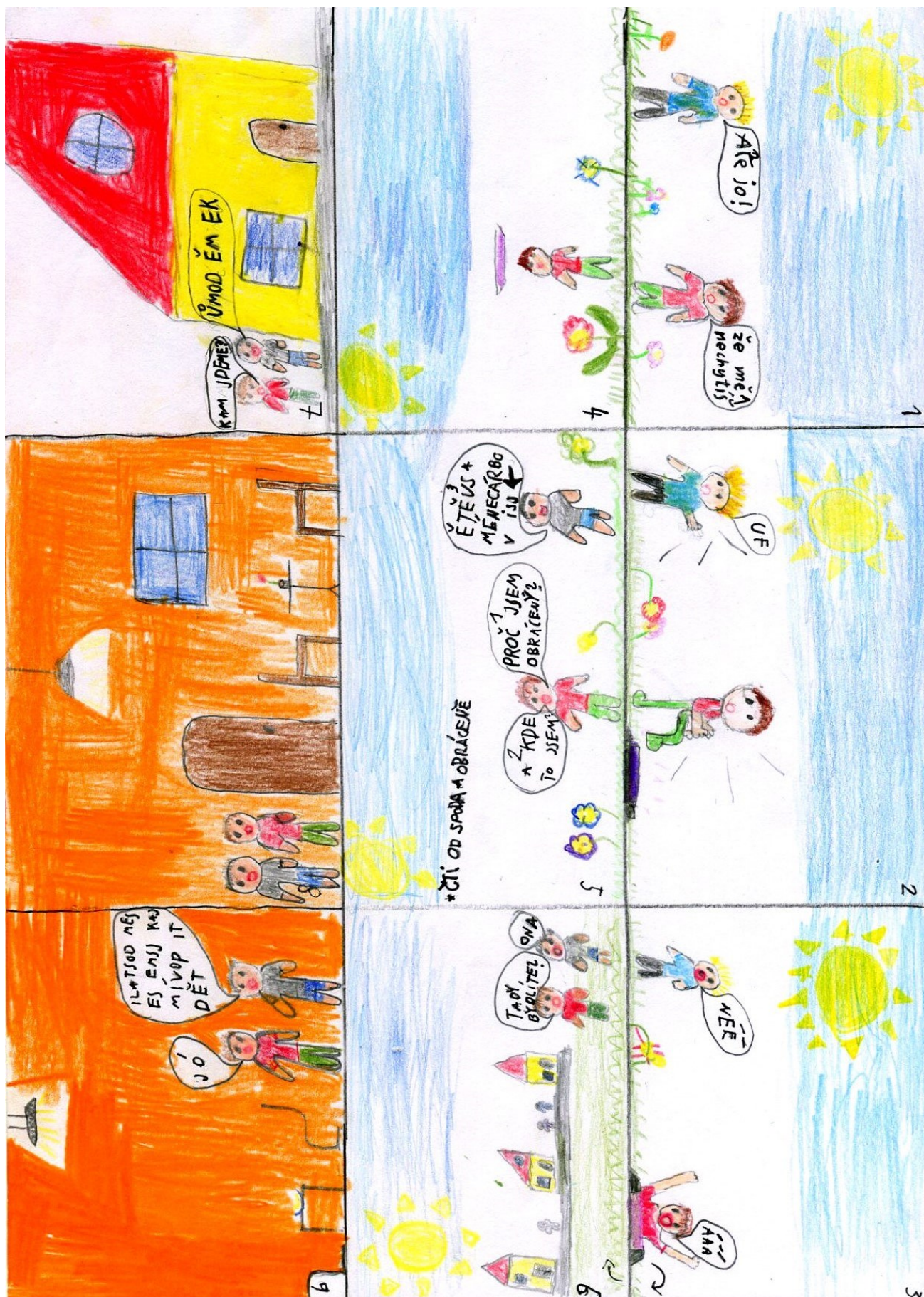
Venkovní model je budovaný podle skutečné předlohy velkolepého úseku mostů a tunelů.

Bude vás to tam určitě bavit, pokud máte rádi železnici a pěkné modely krajiny.

Nachází se na adrese Rooseveltova 249/III 503 51 Chlumec nad Cidlinou.

Více informací naleznete na této webové stránce: www.malaalbula.cz

Tobi, Tom a Ondra

